

HÄCKFÅGELFAUNAN PÅ TRÅDARÅNGARNA

Ake Berg

Inventeringsområdet

Inventeringsområdet ligger precis norr om Gäddeholms gård på den östra stranden av Hässlösundet. Området är totalt ca 190 ha stort. Området domineras av öppna åker- och ängsmarker. Totalt finns ca 118 ha åkermark. Innanför bladvasszonen finns ett ca 35 ha stort område med betad ängsmark. Dessutom finns smärre partier med skog, de flesta är lövskogsdominerade. Fördelningen av olika biotoper kan studeras i figur 1.

Sammanfattande beskrivning av fågelfaunan.

De vanligaste arterna i området är arter som är knutna till de öppna miljöerna. Den vanligaste arten var sånglärkan som främst är knuten till åkrar och vallar. Både ängspiplärka och gulärla var vanliga. De var bundna till de torrare delarna av ängsmarkerna och de angränsande åkermarkerna. Andra arter som var vanliga på ängsmarkerna var enkelbeckasin, gräshoppsångare och buskskvätta. Den sistnämnda var främst koncentrerad till de ohävdade ängsmarkerna i norr. Tofsvipan fanns på åkrar och vallar. Storspoven som också är knuten till öppna miljöer fanns med ett par i området.

Dessutom fanns några arter som var knutna till skogsdungarna, främst de lövskogsdominerade. Vanligast var nötväcka och gulsparv. Dessutom förekom skogsduva, gröngöling och stenkäck.

I bladvassområdet fanns två rödromsrevir.

I tabell 1 redovisas antalet revir av inventerade och i området förekommande arter.

Något om vissa arters biotopval i området.

Området domineras i öster av torra åkrar och vallar dessa blir allt fuktigare och övergår närmare Björnösundet i betade fuktängar. Dessa är hårdast betade i de torrare områdena och vegetationen blir högre och tätare ju närmare bladvasszonen man kommer. Denna zonerings åter- speglas också i några av fågelarternas utbredning i området.

Sånglärkan finns främst på torra åkermarker, medan tofsvipan finns på de fuktigare delarna av åkrar och vallar. I gränssonen mellan åker och äng har ängspiplärka och gulärla sitt häckningsområde. Buskskvätta och gräshoppsångare finns främst i områden med högre och tätare vegetation. Zoneringen i dessa arters utbredning fram- går tydligt av figur 1.

Områdets skyddsvärde.

Det får anses vara av stort regionalt intresse att Trådarängarna, som idag helt saknar skydd, bevaras i nuvarande eller helst förbättrat skick.

Det är ett av de få kvarvarande större strandängsområdena vid denna del av Mälaren. Ängarna översvämmas och har en naturlig strandzon. Igenväxningen har ej gått så långt pga det pågående betet och de är redan idag en bra biotop för missgynnade arter som gulärla och ängspiplärka. Med rätt skötsel skulle troligen området få en annan artsammansättning och ett större skyddsvärde.

Trådarängarnas närhet till Västerås gör att de har ett stort värde ur friluftssynpunkt. Det är viktigt att närnatur intill de större tätorterna bevaras.

Förslag till skötselåtgärder.

Det är önskvärt att i området skapa en så öppen miljö som möjligt. Bortröjning av buskar och träd bör därför ske.

Vidare bör tuvor och tät vegetation som bildats tas bort t ex med slaghack. För att få en bestående effekt bör betestrycket öka. Om antalet djur fördubblas från nuvarande 30 till ca 70 st så fås ett betestryck på ca 2 djur/ha vilket får anses vara en minimisiffra.

Om ängarna sköttes enligt dessa principer skulle de hysa ett rikare fågeliv än de gör idag och många missgynnade arter skulle kunna hitta en tillflyktsort.

Litteratur

Berg, A. 1985. Häckfågelfaunan på Trådarängarna. Meddelande från Länsstyrelsen i Västmanlands län nr 11 1985.

Tabell 1. Antal revir av kvantitativt inventerade arter på Trådarängarna 1984.

ART	ANTAL REVIR
RÖRDRÖM	2
FASAN	3
MINDRE STRANDPIPIARE	0 (troligen häckande trots att kriterier för häckning ej uppfyllides)
TOFSVIPA	12
ENKELBECKASIN	8
STORSPOV	1
SKOGSDUVA	2
GRÖNGÖLING	2
SÅNGLÄRKA	25
ÅNGSPIPLÄRKA	12
GULÄRLA	7
NAKTERGÅL	1
BUSKSKVÄTTA	14
GRÄSHOPPSÄNGARE	8
TÖRNSÄNGARE	5
NÖTVÄCKA	5
STENKNÄCK	2
GULSSPARV	10

